

3.

По огнени пжтеки до тебе дойдохъ, овчарьо!
Деветъ планини преминахъ, избѣгахъ
отъ самодивското хорище.
Седемъ вешици ме гонятъ —
Пжтя ми пресичатъ;
Клетви сипятъ надъ мене, ...
Тъмни ми очи отъ сълзи изтекоха —
сърдце ми е зле наранено. ...
Умирамъ, овчарьо!
Пжтъ дълъгъ и страшенъ до тебе!
Радостъ голѣма, овчарьо, при тебъ да умра. ...